

A 2024-es zenei tábor kóruselőadása

Keresztyén értékek a nevelésben (II.)

A tanítási, nevelési, formálási folyamatban nagyon nagy szerepe van a nevelőknek / szülőknek és az ő személyüknek: teljes valónkkal, személyiségünkkel formáljuk, alakítjuk a gyermekeket. Az, ahogyan mi reagálunk bizonyos problémákra, vagy ahogyan megközelítünk helyzeteket, valamit közvetít a gyermekek felé. Elsősorban nem ismereteket közlünk a gyermekekkel, hanem a célunk az, hogy bölcsességet is közvetítsünk feléjük. Hiába tesznek szert nagyon széles körű ismeretre, ha nem tudják, hogy azt hogyan és mire kell használni, ha nem megfelelő érték vagy világszemlélet alapján élnek majd vele.

Egy kutatás szerint a gyermekek szeretete nem tartozik a leggyakoribb kritériumok vagy motivációs tényezők közé, amelyek alapján a pedagógusok pályát választanak, pedig a szeretet elengedhetetlen, akár szülőkként, akár nevelőkként foglalkozunk gyermekekkel. Ha szeretjük a gyermekeket – és az az ő szeretethalmazukban történik –, azzal is tartozunk nekik, hogy önmagunkat is megismerjük. Sok olyan példa van, amikor a pedagógus azért nem tud eredményesen foglalkozni a gyermekekkel, mert önmagáról is nagyon rossz képe van. S egy helytelen énkép birtokában nem tudok a másik emberrel foglalkozni, hiszen minden személyiségfejlesztésre irányuló tevékenység ezen az alapon áll. Tehát mindig tisztában kell lenni a saját gyengeségeinkkel, képességeinkkel, lehetőségeinkkel.

Ahhoz, hogy eredményesen tudjunk tanítani, közösséggé kell formálnunk azt a gyermekkört, akikkel foglalkozunk; ahol a gyermekek egymásnak is számítanak, egymásra is oda tudnak figyelni. Ez a családban is így működik. A gyermekeket meg kell tanítanunk arra, hogy vannak az egyéni szükségleteik, gondolataik, meg vannak másoknak is gondolatai és fájdalmai. Tehát amíg a másik emberre való odafigyelést nem tudjuk megtanítani a gyermekeknek, addig nagyon nehéz őket nevelni.

Csak a Krisztus szeretetével tudjuk a gyermekeket megfelelően szeretni. Könnyű azokat szeretni, akik mindig az elvárt módon viselkednek, >>> 3. old.

Jelen számunkban...

- A nevelésből sohasem elég
- Bemerítések a Szilágyságban
- Angoltáborok és zenetábor
- A női világimanap imatémái
- Új formát öltenek az ifioldalak
- Gyergyói táborok

Noha szándékosan soha nem kérjük vagy keressük a nehézségeket, de Isten a legkeményebb helyeken és helyzetekben az Őt szeretők javára fordítja a próbát. Mindenkre érvényes ez, akit céljaira elhívott. Ő mindent újjá tesz, életre kelti, ami halott volt. Isten arra hív, hogy „ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! Íme, újat cselekszem, most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizet.” (Ézs 43:18-19).

Meghívó a missziókerületi konferenciákra

Szeretettel várjuk a Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi konferenciákra, amelyek a következő időpontokban és helyszíneken lesznek megtartva:

- **Székelyföldi** Missziókerület: Hargita Tábor, **2024. november 23.**
- **Kolozsvári** Missziókerület: Magyarkiskapus, **2024. november 30.**
- **Szilágysági** Missziókerület: Nagybánya, **2024. december 7.**
- **Nagyvárad** Missziókerület: Érmihályfalva, **2024. december 14.**

A gyűlések délelőtt 10 órakor kezdődnek. A napi-rend: a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy tanítás meghallgatása. A tanítással Kiss Lehel alelnök fog szolgálni „*Múltunk tanulságai egy reményteljes jövő érdekében*” címmel.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket:

- 20-50 tag között: 1 képviselő
- 51-100 tag között: 2 képviselő
- 101-150 tag között: 3 képviselő
- 151-200 tag között: 4 képviselő
- 201-250 tag között: 5 képviselő
- 251-300 tag között: 6 képviselő
- 301-350 tag között: 7 képviselő

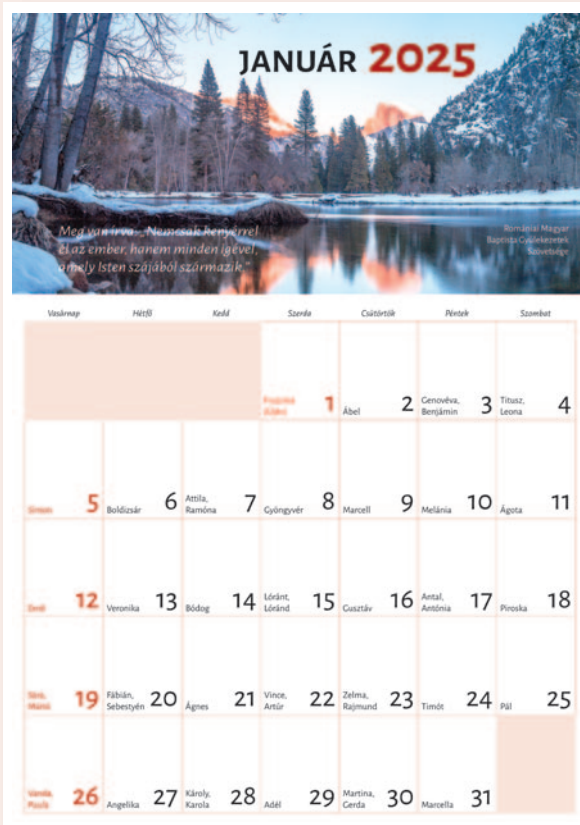
Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak” (Zsolt 133:1)!

*A testvéri találkozás reményében:
Rajna Ottó, főtítkárs*

Sajtótermékek rendelése 2025-re

Kedves testvérek! A már megszokott sajtótermékek mellett 2025-re egy **új típusú, képes naptár** is megrendelhető. A Szövetség kiadásában megjelenő naptár 7 A3-as méretű lapból áll, amiket spirál fog össze. Minden hónap egy-egy egész oldalon fog megjelenni, színes képekkel, igeverssel. A naptár előnye az, hogy a napokat jelző keretekbe jegyzetelni lehet, így falra akasztható határidőnaplóként is kiváló. Szép és hasznos ajándék lehet, ugyanakkor használható missziós eszközként is. A baptista képes „hajtós” naptár ára **20 lej**.

2025-re a **Szeretet** előfizetés **40 lej**, az **Áhítat** **35 lej**, a **Bibliaolvasó Vezérfonal** **10 lej**, a hagyományos **Falinnaptár** **5 lej**. Kérjük a lapfelelősöket, lelkipásztorokat, hogy igyekezzenek minél hamarabb kitölteni az októberi lapszámmal együtt kiküldött rendelési íveket a sajtótermékekre, és november 10-ig visszajuttatni a rendelési számokat a szerkesztőségbe szkennelve, emailben vagy a www.rmbgysz.ro honlapon található rendelési ív beküldésével!

>>> **A címodalról** de nehéz azokat, akik mindig akadályozzák az előrehaladást, és keresztbe tesznek a közösségnek. Szükség van a szeretet forrásában való meggyökerezésre, hogy a mi szeretetünk alapja Jézus Krisztus legyen. S ha így, a szeretet erejével felvértezve megyünk a gyermekek közé, akkor nagyon nagy csodák is történhetnek. Nem mi fogjuk megváltoztatni a gyermekeket, de az Isten szeretete képes erre. (...)

Modern nevelési irányzatok

Az egészséges generáció nevelésénél szólnunk kell a modern nevelési irányzatokról is. Hívókként a Krisztus-központú nevelésre kell összpontosítanunk a figyelmünket, nem a gyermekközpontúra. Legyünk gyermekbarátok, viszont maradjunk Isten-központúak. A gyermekeket akkor szeretjük a leginkább, ha Istent szeretjük. Individualizált világban élünk, ahol az egyénen van a hangsúly, és ahol csak az önmaga szükségait látja az ember. Ez azért probléma, mert közösségben is élünk, ezért a közösségi életre is meg kell tanítani a gyermekeket.

Példaadás

De hogyan lehet a gyermekek figyelmét odafordítani mások szükségleteire? Elsősorban jó példák által. Hiába prédikálunk mi a gyermekeknek reggeltől estig a Bibliát olvasva, ha az életünkben nem látják a megfontolt döntések mögött, hogy azok eltérnek a nagy átlag döntéseitől. Egyszer a családukbán valakinek a születésnapját ünnepeltük a McDonalds-ban. Bevonultunk hat gyermekkel, leadtuk a rendelést, de egy hamburgerrel és egy krumplicsalival többet kaptunk, mint amennyit rendeltünk. Visszavittem a pulthoz a tálcat, hogy eggyel többet adtak, de mondták, hogy „tartsa csak meg, egyék meg!” Megenni nem tudtuk a plusz adagot, így hazafele menet a belvárosi aluljáróban odaajándékoztam egy koldusnak. Nem is beszélünk erről tovább útközben. De amint hazaértünk, a gyermekek elkezdtek mondani, hogy „milyen jó, hogy annak az éhes bácsinak tudtunk adni hamburgert”. És akkor ütött belém, hogy én ezzel nem példát akartam mutatni, a gyermekek mégis odafigyeltek rá. Hála Istennek, később ők is megtanulták, hogy bizony lehet és kell!

Szabályok

Talán az egyik legnagyobb hiba manapság az, hogy a gyermekek korlátok, szabályok nélkül élnek, miközben az egész felnőtt közösség körülugrálja őket. Torz világunkban sok gyermek hiszi azt, hogy ő a világ közepe, és mindig minden felnőtt majd azt nézi, hogy neki mire van szüksége, s azt azonnal megkapja. Ezzel szemben a valódi világ igenis tele van szabályokkal, korlátokkal, maga Isten által adott törvényekkel, amelyek között ott van az is, hogy „tiszteld apádat és anyádat”. Sajnos nagyon sok családban egyáltalán nem elvárt cél az, hogy a gyermek tisztelje a szülőt vagy a felnőtteket. És sajnos ez oda vezet, hogy jövőnk a gyülekezetbe, és egy nagy randalírozást látunk a gyermekek részéről. Egy amerikai kutatás vissza-

vezette gyermekkorukra a legnagyobb bűnözők életét, hogy vajon hogy hogy váltak olyanná, amilyenné? Azt találták, hogy mindegyikük gyermekkorára az volt a jellemző, hogy nem voltak szabályok, ezek nélkül pedig elvadul az ember, és az a bűnös természet bontakozik ki, amivel született.

Rossz motivációs eszközök

Lehet rosszul is motiválni a gyermekeket. Soha ne motiváljunk negatív dolgokkal, például amikor azt mondja a tanár, hogy „ha jól viselkedtek, akkor nem kaptok házi feladatot”. Ez visszafele süllhet el, ugyanis a gyermek azt fogja érteni belőle, hogy ha nincs házi feladat, az érték. Motiválásként inkább olyan pozitív dolgokat ígérjünk a gyermekeknek, amelyek önmagukban is értékek: például, hogy elmegyünk velük focizni, kirándulni, vagy a család együtt azt a játékot játssza majd, amit a gyermek szeret.

Az is lényeges, hogy helyes Isten-képet tudunk-e kialakítani bennük. Ehhez azonban nekünk is helyes istenkép kell rendelkezni. Sokszor tapasztaljuk, hogy túl pici Isten a szemünkben. És ha egy pici Isten képét adjuk át, akkor lehet, hogy gyermekek is kicsinek fogják látni Istent.

Lorenz Colbert erkölcsi fejlődési szinteket kutató és elméletet felállító híres pszichológus modellje szerint az erkölcsi fejlődés legalacsonyabb szintje az, amikor külső dolgok irányítják a cselekedeteinket, és a fő motiváció a büntetés elkerülése és a dicséret megszerzése. Amint azonban a gyermekek értelme kibontakozik, az értékrendjük formálódik, az erkölcsi fejlődési szintekben is mélyebbre jutnak. A következő szinten a cselekedetek irányítása már külső, mások példáját követő, a motiváció nagyobb részt belső, mások példáját elfogadó. Például amikor egy pozitív osztályközösséget tudunk kialakítani, amiben a gyermek a mintát elfogadja, és pozitívan viszonyul a szabályokhoz. Ezért nagyon lényeges az, hogy milyen közösségekbe járnak a gyermekek, mert ezek a közösségek automatikusan értékeket tanítanak a gyermekeknek. Később a cselekedetek irányítása már belső meggyőződésen alapul, itt már a saját értékrendünk szerint, önállóan is tudunk jól dönteni. Ez lenne a cél. Ugyanis a Biblia tanít arra, hogy Isten szent, ezért nekünk is szenteknek kell lenni. Ez nem azt jelenti, hogy egyik pillanatról a másikra a szentekké válunk, hanem azt, hogy ismerjük a célt, és abba az irányba igyekszünk az ő Lelke segítségével által.

Demeter László,

az ACSI (Association of Christian Schools International), keresztyén pedagógusokat tömörítő és támogató szervezet európai vezetője.

Bemerítés Szilágyerkeden. Július 28-án örömmünnepre gyűltünk össze a szilágyerkedi imaházban a hat fehérruhás jelenlétében, akik Jézus Krisztus

példáját követték a bemerítés vizében, megpecsételve megtérésüket. Az imaáhitat után Isten Szűcs Sándor belényesi lelkipásztort használta az ige tolmácsolásában, melynek alapigéje a 4Móz 8:5-15 volt. Az igehirdetés bemutatta, mit mond az Ószövetség a bemerítésről, rávilágítva arra, hogyan lelhetőek fel a léviták felszentelési módjában azok a jelképek és mozzanatok, amelyekre hangsúly kerül az újszövetségi keresztségben. Az ige-szolgálatot követően a fehérruhások szolgáltak, majd a helyi lelkipásztor szólt röviden a keresztség jelentéséről. „Szívemben eldőlt, követem Jézust” csendült fel az ének, majd a medence vizében a helyi lelkipásztor végezte el a bemerítést. Az alkalmat köszöntések sora zárta, az énekkar szolgálata kíséretében. Délután aratási ünnepre gyűltünk, együtt örülve a reménységnek, hogy Isten gondot visel rólunk. Elismertük az Úr jóságát, gondviselését és hűségét, de az aratás törvénye is hangsúlyt kapott az igehirdetésben: „Ki mint vet, úgy arat”! Minden áldásért Istené a dicsőség! (Molnár Ottó lp.)

Bemerítés Krasznán. 2024. szeptember 1-én bemerítési ünnepélyt tartottunk a krasznai magyar bap-

tista imaházban, amikor heten tettek vallást hitükről és megtérésükről. Miután egyenként bizonyosságot tettek a kegyelem munkájáról, amely életükben megnyilvánult, követték Megváltójuk példáját és parancsát a bemerítés vizében is. Reggel a fiatalok énekléssel fogadták az egybegyülekező testvériséget. Az áhítaton Pap Márk és Petkes Gergő buzdított imára. Az ünnepi istentiszteleten Bálint Pál nyugalmazott lelkipásztor hirdette az igét az 1Pt 3:21 és a Fil 3:14 alapján. A csoportképen balról jobbra: a helyi lelkipásztor, Borzási István mellett Somogyi Abigél, Bódizs Zita, Darabont Kata, Debreczeni Zsófia, Darabont Ábel, Dimény Manassé, ifj. Mátyus József, majd Bálint Pál nyugdíjazott lelkipásztor. Mátyus Józsefet a kibédi gyülekezet vette fel tagjai sorába, és oda fog viszsztatérni, míg a többiek a krasznai gyülekezetéhez csatlakoznak. Bizonyágtételüket augusztus 18-án hallgattuk meg, a délutáni istentisztelet keretében (Visszanézhető: <https://fb.watch/unWPBe1cJM/>). Dicsőség az Úrnak, hogy ma is kegyelmébe és szövetségébe fogadja a hozzá megtérőket! (Borzási István lp.)

Aranymenyegző Szatmáron

1974. augusztus 24-én történt Szatmárnémetiben, hogy Sipos József és Katalin az Úr színe előtt örök hűséget fogadtak egymásnak. 50 évvel később erre emlékezve adtak hálát az Úrnak hűségéért, megtartó kegyelméért, immár 4 gyermekük és 7 unokájuk társaságában. A jó hangulatú alkalmon emlékeztünk, hálát adtunk, köszöntések hangzottak el a családtagok, illetve Szabó Szilárd és Kovács József lelkipásztorok részéről. Érdekesség, hogy Kovács testvér gyermekként az ünnepeltek 50 évvel ezelőtti menyegzőjén is részt vett. Bizonyossággként énekeltek, hogy oly jó tudni azt, hogy az Úr kezében az életünk, de előre tekintve is ebben a hitünkben erősödünk meg. Mindenért Istené a dicsőség! (Fiuk, Sipos Dénes)

Sólyomkőváron...

EBAVISZ angoltáborok – 2024

Vidámság, jókedv, tanulási vágy jellemezte azt a 17, illetve 57 gyermeket, akik eljöttek az idei hargitai és sólyomkővári angol táborokba, amelyek június 24-29 és július 29 és augusztus 3 között voltak megszervezve. Isten megáldott bennünket szép idővel, de ennél még nagyobb áldás volt, hogy minden nap többször is hangzott az Ő igéje.

Délelőttönként a gyermekek megismerkedtek Jézus egy-egy „*En vagyok...*” kijelentésével, és olyan bibliai történetekkel, amelyek segítették jobban megérteni ezeket az igazságokat. Az elveszett bárány története megtanította a gyermekeknek azt, hogy Jézus a Jó Pásztor, aki keresi az elveszetteket. Az első páska története segített megérteni, hogy Jézus áldozata megnyitotta a mennyország ajtaját, így lett Jézus az Ajtó. A tékozló fiú példázata rámutatott arra, hogy az Atya vár haza, és a visszatérés, a megtérés útja csak Jézuson át vezet, ezért ő az egyetlen Út az Atya Istenhez. Az ötezer ember megvendégelése bemutatta, hogy amikor Jézus megtörte a kevés kenyeret, sokan jóllaktak belőle. De ezek az emberek másnap újra éhesek lettek. Ám amikor Jézus teste a kereszten megtört, akkor Jézus sokak számára az Élet Kenyere lett, aki tökéletesen kielégíti az Isten utáni éhségünket. Majd Lázár feltámasztása tudatossá tette bennünk, hogy Jézus a Feltámadás és az Élet, aki örökre legyőzte a halált.

Esténként egy bárányka történetét hallgatták a gyermekek. Fehérke, amikor megszületett a Jó Pásztor nyájába, kijelölt helye volt a Jó Pásztor mellett. De amikor egyszer nem figyelt a Jó Pásztor hangjára, nagy veszélybe került, a Gonosz Pásztor rányomta bélyegét a bundájára. De Fehérke nem fogadta el ezt az új helyzetet, ezért megpróbált megmenekülni, ám így még nagyobb veszélynek tette ki magát, és egy szakadékba esett. Itt talált rá a Jó Pásztor, aki megmentette az életét, és visszavitte őt a nyájba. Amikor a Gonosz Pásztor követelte a tulajdonát, akkor a Jó Pásztor a saját életével fizette ki a váltságdíjat. De a Jó Pásztor nem hagyta el a nyáját, ha-

nem minden reggel velük volt. S bár nem látták őt, hallották a hangját és követték, amerre csak vezette őket.

A gyermekek az elhangzott igazságokat angolul is megtanulták, és különböző csoportos vagy közös tevékenységekben gyakorolni tudták az angol beszédet. Volt idő sportra, játszásra és sok éneklésre.

Hálásak vagyunk mindenkiért, aki szeretettel szolgált felénk! Köszönjük mindkét tábor vezetésének és munkatársainak a szeretetteljes fogadtatást! Köszönjük a gyülekezeteknek az anyagi támogatást! És nem utolsósorban, köszönjük az angoltanárokat, a vasárnapi iskolai tanítókat és a sport/játék felelősök szolgálatát! Mindenért Istené minden dicsőség!

A hargitai tanítói csapat: Fűrész-Szállasi Rudolf (tábori felelős), Oláh Boglárka (angoltanár), Fűrész-Szállasi Enikő (kézimunka), Nyilas Erika (tanító) és Balla Annamária (tanító).

A sólyomkővári tanítói csapat: Balla Annamária (tábori felelős), Kiss Máté (teológus), Pardi Matild (angoltanár), Sallai Eszter (angoltanár), Szűcs Frigyes (angoltanár), Diószegi Renáta (angoltanár), Dombi Anita (angol tanár), Zsemlye Loretta (kézimunka), Szabó Dániel (sport) és Pardi Abigail (játék).

Fűrész-Szállasi Rudolf lp. és dr. Balla Annamária

... és a Hargitán

Zenetábor – 2024

2024-ben is megrendezésre került a gyermekek által várva várt Zenetábor a Hargita Táborban, július 21-27 között. Összesen 203 személy volt együtt, kicsikkel-nagyokkal.

A gyermekek reggelivel kezdték a napot, ami után bibliaórán vettek részt. Minden délelőtt olyan bibliai történetet ismertünk meg, amelyben a zene jelentős szerepet kapott: átkelés a Vörös-tengeren, Jerikó bevétele, Gedeon győzelme, Dávid zenéje megnyugtatja Saul, a három ifjú és a tüzes kemence. Ezt követően csoportokra oszlottunk és röviden beszélgettünk, imádkoztunk, majd kezdetét vette az egyéni zeneórák sorozata. Még mielőtt ebédelni mentünk volna, kóruspróba volt, amiken már első naptól fogva a zárókoncertre készültünk. Minden alkalommal ízletes ebéddel és vacsorával vártak minket a konyhán dolgozók. Miután erőt gyűjtöttek a táborozók, ismét az egyéni órákra került sor, szemináriumokra (technika és dicsőítés vezetés), zenekari próbákra. Egész nap volt lehetőség kézimunkázni, többnyire különböző kis hangszerek készültek, amiket nagyon élveztek a gyerekek.

A délutáni órákban sportolni is lehetett: focibajnokságra, tanár-diák meccsre és felnőtteknek rendezett kézilabda-bajnokságra is sor került. Miután jól elfáradt mindenki, jöhetett a jól megérdemelt vacsora is, miután igyekeztünk a kápolnába az esti alkalomra.

Esténként gyermekszolgálatok voltak, minden alkalommal 2-2 csoport készült erre az alkalomra. Himnuszokkal ismerkedtünk: „Hűségéd végtelen”, „Nagy Istenem”, „Áldjuk Jézust hálás szívvel”, „Én hallottam, hogy egykor”, „Várlak Istenem”, illetve „Csendes éj”, amelynek kapcsán egy karácsonyi estét is tartottunk. A tábor részéről adományként kaptunk csomagokat a gyerekek számára, fenyőfát, amit feldíszítettünk, és mindent összehangolva egy szentestét idéző alkalmat tartottunk. Minden esti alkalom után a gyermekek közül többen is mentek imádkozni, megtérni, megújulni, akiket tanítók fogadtak és beszélgettek velük. Szomba-

ton megtartottuk a zárókoncertet, amelyen idén is sok szülő vett részt.

Sok munka volt a szervezéssel és mindennek a lebonyolításával, de Istennek hála mindenért, ami létrejött, az erőért, az emberekért, a támogatásokért. Ezúton külön szeretnénk megköszönni azoknak a személyeknek, gyülekezeteknek, akik támogattak anyagiakban; azoknak, akik az uzsonnával járultak hozzá a táborunkhoz; azoknak, akik hangszereket biztosítottak és ajánltak fel; azoknak, akik időt áldoztak a szolgálatra, és akik imáikban hordozták ezt a hetet. Istennek hála, minden bőségesen kialakult.

Hálásak vagyunk Király Márkért, aki tábori lelkészként (is) szolgált közöttünk minden nap igével. Mellette még tanítással szolgált Balla Annamária, Borzási Péter, Dimény Jonathán, Nyilas Erika és Székely András. Külön köszönet a zenei szolgálatokban végzett munkáért Borzási Kingának, Borzási Péternek, Dimény Anettnek, Domokos Balázsnak, Egyed Ernőnek, Fülöp Józsefnek, Garai Zsoltnak, Ivánitzki Dánielnek, Kaszta Dávidnak, Kaszta Norbertnek, Kaszta Viktóriának, Király Margaretnek, Kulcsár Szintióának, Máté Katalinnak, Nagy Gergőnek, Szabó Csabának, Székely Andrásnak, Veres Dánielnek, Veres Klaudiának. Akik pedig a gyerekek mellett voltak éjjel-nappal, és a csoportokat is vezették: Balla Annamária, Bereczki Klára, Budai Anikó, Budai Attila, Dimény Jonathán, Egyed Adina, Király Fanni, Király Márk, Nyilas Erika, Zsemlye Loretta. Rajtuk kívül még voltak, akik vállaltak szolgálatokat a sportpályán, az „apróságokkal” aludtak, kisebb gyerekekkel külön kézimunkáztak, és egyszerűen csak ott voltak a gyermekek mellett mikor kellett, átölelték, megszeretgették őket. Ezekre legalább annyira szükség volt, mint bármilyen más szolgálatra a táborban. Köszönjük Dr. Szilágyi Andrásnak az orvosi szakértelmet és készenlétet, hogy éjjel-nappal zavarhattuk!

Zsemlye Loretta, Szilágysámsón

100 éves jubileum volt Lupényban

2024 augusztus 17-18-án a **Lupényi Magyar Baptista Gyülekezet** tagjai, hozzátartozói, elszármazottai és azok leszármazottai találkozhattak és emlékezhetek vissza együtt a gyülekezet **100 éves történelmére**.

A szombat esti összejövetel Pap Ferenc tv. imájával és köszöntésével kezdődött, aki a Zsolt 40:6 alapján köszöntötte és buzdította az egybegyűlt testvériséget Isten tetteinek megvallására. Így az összejövetel keretében a jelenlevők közül többen is elmondhatták múltbeli emlényeiket, amelyeket az Úr kegyelméből Lupényban élhettek át. Ezt követően Pap Elemér tv. buzdított imára a Zsolt 125:1-2 versei alapján, majd lehetőség nyílt imában is hálát adni az Úr oltalmáért és segítségéért, amellyel körülvette az Ő népet.

Vasárnap, az ünnepi istentiszteletet megnyitó imaáhitaton Pap Lénárd lp., Szabó Márton (M. o.) és Borzási Sándor testvérek buzdítottak imára az 5Móz 32:7-10 igeversek alapján.

Ezt követően Tóth Róbert, a gyülekezet lelkipásztora köszöntötte az ünneplő gyülekezetet és a vendégeket a Róm 11:33-36 alapján, utalva rá, hogy a 100 éves jubileum alkalmával arról emlékezünk meg, hogy minden a gazdag Istentől van, aki elhívta elődeinket és minket is. Buzdított, hogy legyünk kegyelme dicsőségének magasztalására! Ezért is Őt illeti minden dicsőség!

A köszöntés után dr. Borzási Pál perecseni lp., a Szövetség elnöke hirdette Isten üzenetét az 1Sám 7:1-17 alapján, kiemelve, hogy „Mindedig megsegített minket az Úr!” Ezt a segítséget tapasztalhatta Isten népe a múltban, a jelenben és kegyelméből a jövőben is átélheti.

Az igehirdetés után Tóth Róbert lp. az 5Móz 8:2 alapján hívta a testvériséget a megtett útra való visszaemlékezésre, ezt követően pedig ismertette a gyülekezet történetét. Ez nyomtatott formában is megjelent, amelyet a déli szünetben kézbe is vehettek a résztvevők.

Egy énekszolgálat után Albert István-Zsolt paptamási lp. (a gyülekezet korábbi lelkipásztora) igei üzenete következett a jövevények jellemzőiről a Fil 2:12 és az 1Pt 1:17 alapján. A délelőtti alkalom után közös ebéd következett, ezt követően pedig a délutáni istentisztelet vette kezdetét.

A délutáni istentisztelet a helyi lelkipásztor által közvetített köszöntéssel kezdődött, aki a Zsolt 84 alapján kiemelte, hogy „mind boldogok, akik az Úr házában lakozhatnak, mert részesülnek az Ő áldásaiban”.

A férfiak szolgálatait és a közös énekek között bizonyoságtelemek hangzottak el özv. Veress Ernőné Annuska, özv. Vékás Zoltánné Erzsike testvérnők, illetve Balla Áron, Albert István-Zsolt lp., Lakatos Barna és Pap Ferenc testvérek részéről.

Ezt követően a Békésről érkező dr. Vass Gergely lelkipásztor (aki közel 15 évig volt tagja és két évig lelkipásztora a gyülekezetnek) hálás szívvel emlékezett vissza a Lupényban töltött évekre és a testvérek szeretetteljes gondoskodására. Testvérünk igehirdetésével zárult az ünnepség, aki az 1Kir 17:1-16 alapján arról szólt, hogy mit tart a Szentírás lényegesnek a következő fogalmakkal kapcsolatosan: „gyenge, kevés és kicsi vagy erős, sok és nagy.” „Kérjük, hogy az Úr tegye a gyengét erőssé; a keveset sokká; a kicsit pedig naggyá! Adjon ennek a gyülekezetnek kíváncsatos jövőt!” – mondta testvérünk.

Mindenért Istené legyen a dicsőség!

Tóth Róbert lp.

Kedves Nőtestvéreink szerte a világon! Közel 75 éve már, hogy a Krisztusban lévő nőtestvérek egyesülnek imában a Baptista Nők világméretű imanapján. Megtiszteltetés építeni erre a szellemi örökségre, miközben idén ismét összegyűlünk, hogy otthonokban, imaházakban és közösségekben imádkozzunk világszerte. A 2024-es témánk: „Céltudatos élet”, melyet a Róm 8:28 ihletett. Amikor idén együtt imádkozunk, remélem, hogy megtapasztalod az örömet, amit Isten adta céljaid megélése jelent! Csatlakozz te is imáddal ahhoz a több mint 100 országban élő nőhöz, akik közösségeikért imádkoznak! Ez a globális kezdeményezés magában foglalja az Imanap éves adománygyűjtését is, amely lehetőséget nyújt arra, hogy nagylelkűen támogasd a Baptista Világszövetség Női szolgálatát, missziós célkitűzéseit. Adakozásod örökérvényű projekteket támogat, gyakorlati segítséget nyújt rászoruló nőknek és gyermekeknek. Az imanapi adományokat az alábbi bankszámlaszámra lehet utalni:

RO76OTPV380000744582RO02, megjegyzés: „Donatie ZMR – ... a gyülekezet neve...”

BIBLIATANULMÁNY

„**T**udjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden a javokra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak.” (Róm 8:28) Amikor megállsz és végiggondolod az életedet és az elhívásod arra, hogy céltudatos életet élj Isten vezetése alatt, akkor kihívásokkal kell szembenézned. A föld a természeti katasztrófák, háborúk, a médiateltettség, a szorongás, a depresszió és bűn súlya alatt roskad. A globális világ szintjén olyan dolgokkal kell szembenéznünk, mint még soha. A világ bizonytalan körülöttünk, de van Megváltónk, aki tudta, hogy ezekkel a kihívásokkal kell szembenéznünk (Jn 16: 33).

Hogyan lehet tehát békességünk Jézusban, és hogyan vesz Ő erőt mindenben, győzve mindenek felett? Olyankor szembesülünk nehézségekkel, amikor nem tudjuk meglátni, hogy győzhetünk.

Nem is olyan régen a lépcső aljánál feküdtem, miután fent megcsúsztam és leestem, majd a lépcső előtti falba ütköztem. Csúnyán eltört a felkarom és kiment a vállam. Nagyon gyöttrődtem, miközben többször elvesztettem az eszméletem. A férjem meghallotta a kiáltásom, és segítségemre sietett. Harminc perc múlva már egy mentőben utaztam a kórház felé. Egyik trauma a másik után ért, mire eljutottam egy sebészhez, a műtét után pedig hazamehettem, és egy hosszabb gyógyulási folyamat vehette kezdetét. Kilenc hónapba telt, míg végre kijelentették, hogy meggyógyultam, és még egy évbe kerül majd, mire ugyanúgy tudom majd használni a kezem, mint azelőtt.

Ahogy ott feküdtem a lépcső alján aznap, magamba roskadva, emlékszem amint ezt mondtam a férjemnek: „Azon

Céltudatos élet (Róm 8:28) Baptista Nők Világimanapja, 2024. november 4.

gondolkodom, hogyan fordítja ezt Isten a javamra...?”

Minidig a Róm 8:28 ígéretével a szívemben éltem: „Tudjuk, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden a javukra van...” (Róm 8:28) Minden emberrel történnek rossz dolgok (Mt 5: 45). Nehézségekkel kell szembenéznünk. Ugyanakkor, Jézus tanítványaként van Megváltónk, aki legyőzte a világot és azt ígérte, hogy minden nehézségen, próbán átvezet (Zsolt 23; Ézs 41:10; Józ 1:9; V. Móz 31:8, Jn 14:26).

Jézus a Megváltónk. Ő nagyon jól ismer minket, védelmez, megszabadít, megvált. „És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Mikor vízen megy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged.” (Ézs 43:1-2).

Ézsaiás próféta emlékeztette a népet a Megváltóra, aki velünk van a viharokban. Ahogyan a baleset utáni hosszabb felépülés elé tekintettem, erre a Megváltóra támaszkodtam. Elhatároztam, hogy egészen másként kerülök közel Jézushoz, mint eddig. Elmentem a hitéletem, a csendességem Istennel. Hívó barátaim összegyűltek és gyógyulásomért imádkoztak. Az Ő Lelkének hangja gyengéd volt, mégis hangosabb, mint valaha. Mások felé együttérzéssel tudtam szolgálni. Amikor tanítottam, Krisztusból nyertem erőt, sokkal tovább jutottam, mint saját erőmből teltett volna, és folytattam a szolgálatot és a vezetést a fizikai nehézségeim ellenére is. Ki tudtam mondani, hogy „Embereknek lehetetlen, de Istennek minden lehetséges” (Mt 19:25)!

Noha szándékosan soha nem kérjük vagy keressük a nehézségeket, de Isten a legkeményebb helyeken és helyzetekben az Őt szeretők javára fordítja a próbát. Mindenkire érvényes ez, akit céljaira elhívott. Ő mindent újjá tesz, életre kelti, ami halott volt. Isten arra hív, hogy „ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! Íme, újat cselekszem, most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizet.” (Ézs 43:18-19).

Azzal járunk, Aki értelmet és célt ad mindannak, amit tesszünk. Ő minden megpróbáltatás között lát bennünket, megment minket, helyreállít és továbbvezet. Bárcsak az Úrral való kapcsolatodban megtapasztalnád megtartó kezét, azt, ahogyan mindennel a javadat munkálja!

Karen Wilson, a Baptista Világszövetség Női szakosztályának elnöke

IMÁDKOZZUNK Ázsiaiért!

■ Imádkozzunk a természeti katasztrófák sújtotta országokért (Japán, Tajvan, Fülöp-szigetek, Kambodzsa és Pakisztán) és azért, hogy részt vehessünk a szociális segítségnyújtásban is ezeken a helyeken!

■ Imádkozzunk a háború sújtotta területeken élő testvéreinkét és az evangélium terjedéséért: Bangladesben; a Kína és Tajvan és a Fülöp-szigetek közti konfliktusok békés rendezéséért; a Manipuri üldözöttekért; a Mianmari polgárháború befejezéséért, Észak- és Dél-Koreáért!

■ A mélyszegénységben élő nők felé szolgáló „Nőket segítő nők” projektért!

■ Imádkozzunk a vallásszabadságáért azokban az országokban, ahol üldözik a keresztyéneket, hogy minden üldözés ellenére Isten nyisson kaput az evangéliumnak Bhutánban, Bruneiben, Kínában, Kambodzsában, Laoszban, Mianmarban, Pakisztánban és Vietnámban!

■ **Adjunk hálát** az első ÁBNSZ Globális Képzési Programért, amely 2024 szeptembere és 2025 júniusa között zajlik, hogy Isten vezesse és áldja meg szolgálatában a több, mint 20 ázsiai országból érkezett résztvevőt!

Imádkozzunk Észak Amerikáért!

■ A Price Edward szigeten működő terhesközpontért, hogy a gyermeknevelésre felkészületlen nők döntsenek az élet mellett és tartsák meg gyermekeiket!

■ A Gondoskodás-projektért, amelynek célja a családok hajléktalanná válásának megelőzése, a szociális és lelki segítségnyújtás az anyagi nehézségben élőknek!

■ Hogy Isten kaput nyisson az erre elhívott nőknek arra, hogy szolgálhassanak mások felé!

■ **Adjunk hálát** a SALT-program sikeréért, amely női missziós csoportokat plántál a gyülekezetek segítése céljából!

Imádkozzunk a csendes-óceániai térségért!

■ Az anyák és csecsemők biztonságáért PÜG-ban! Sajnos nagyon magas a gyermekágyi halálozások száma, imádkozzunk azért, hogy Isten tegye lehetővé a megfelelő körülmények megteremtését!

■ *Vanuatu*: imádkozzunk azokért, akik természeti katasztrófák miatt szenvednek!

■ Kérjük, hogy az Úr adjon bölcsességet és egységet az új csendes-óceáni vezetőbizottság megválasztásában 2025-ben!

■ Adjunk hálát a vanuatu baptista nők kisvállalkozásainak támogatásáért!

Imádkozzunk Afrikáért!

■ A kontinensen jelentős kihívást jelent a kábítószerezéssel, fegyverrel való visszaélés, valamint az emberkereskedelem, nemi erőszak, keresztyénüldözés. Imádkozzunk az ezekből való szabadulásért és az evangélium terjedéséért!

■ *Csendes-óceánia*: Imádkozzunk a regionális nőszövetségek hatékony szolgálatáért, a fiatal nők lelki épüléséért!

■ *Csendes-óceánia*: Adjunk hálát, hogy Afrika minden régiója közösséget vállalt a nők képzésében!

Imádkozzunk Latin-Amerikáért!

■ A gyermekek és fiatalok körében egyre nagyobb teret hódító kábítószerektől való szabadulásért!

■ A Remény és Élet Programért, a latinamerikai nőtestvérek indiai missziójáért!

■ Adjunk hálát és imádkozzunk a 2023-ban megválasztott új vezetőségért, hogy buzgóan végezzék szolgálatukat!

Imádkozzunk a Karib-térségért!

■ Imádkozzunk a gyülekezetek vezetőiért, hogy szilárdan ragaszkodjanak az isteni alapelvekhez, mivel a gyülekezeteket nagyon sok negatív, világi hatás éri!

■ Megnőtt a családok és házasságok felbomlása a térségben, imádkozzunk azokért a missziókért, amelyek a családok Isten szerinti egységén munkálkodnak!

■ Imádkozzunk békés államvezetésért és a társadalmi nyugalanság megszűnéséért!

Imádkozzunk Európáért!

■ Imádkozzunk békéért Ukrajna és Oroszország, valamint Izrael és Palesztina között!

■ Imádkozzunk Isten vigasztalásáért a gyászolók és szenvedők számára, a menekültek és hontalanok biztonságáért!

■ Imádkozzunk a gyülekezetek vezetőiért, hogy legyenek szilárdak és rendíthetetlenek a hitben, Istentől kapott bölcsességgel vezessenek!

■ Imádkozzunk az első szeretet újraeledéséért, hogy Krisztus neve megdicsőüljön közöttünk és terjedjen az evangélium!

■ Kérjük az Úr vezetését és védelmét fiataljaink és gyermekeink számára, kérjünk az Úrtól való bölcsességet tanáraik számára is!

Imádkozzunk a Baptista Nők Világszövetségéért!

■ Imádkozzunk a 2025. júliusában tartandó csúcstalálkozóért, a vezetőkért, missziós célkitűzések megvalósításáért!

■ Imádkozzunk a nők körében történő keresztyén kiadványok terjesztéséért!

HAZAI IMATÉMÁK

■ **Adjunk hálát** Isten jóságáért, a megtartásért,

■ ... hogy szabadon gyakorolhatjuk a hitünket

■ ... a gyülekezetért, ahol közösségben lehetünk a testvérekkel, ahol növekedhetünk

■ ... a gyülekezetek hűséges szolgálattevőieért

■ **Imádkozzunk** gyermekeink megtéréséért, megmaradásáért

■ ... békességért a családban, gyülekezetben

■ ... munkahelyért fiataloknak, szülőknek

■ ... hogy készen várjuk Urunk visszajövetelét

■ ... a krízishelyzetben levő házasságokért

■ ... az elhidegült családi, baráti, lelki testvéri kapcsolatok újraeledéséért

■ ... az internet okozta rombolás felismeréséért és elérhető megoldásokért!

Lelkipásztor-családok hete a Hargita Keresztyén Táborban

A ki először jár e helyen, nem is sejtheti, mennyi Acsodának, gondviselésnek a tanúja, színhelye a Hargita Keresztyén Tábor. Azonban nem kell sokáig itt időznie, hogy megtapasztalja: Isten üzen a sudár fenyőfák, a környező hegyek, a napfelkelték ragyogása által – az Ő hatalmáról, az emberek iránti szeretetéről; Ő maga van itt jelen megváltottjai között, akik táborozókként vagy alkalmazottakként az Ő országát képviselik. Kiváltság volt újra hallani az idős Both József lelkipásztor testvér beszámolóit arról, hogyan adott az Úr látást e táborhely megvásárlásának szükségességével kapcsolatosan, és hogy hogyan készítette az utat az első kapavágástól kezdve immár három évtizeden át a folyamatos, látványos fejlesztések számára. Az építkezésekről szóló, fordulatos történetek a nemesebb célt sejtetik: itt a kárhozat felé haladó életeknek irányt kell váltaniuk, a gyengéknek meg kell erősödniük, a megfáradtaknak fel kell frissülniük az Úr ígéje által! A kezdetektől mind a mai napig ilyen áldásokban volt részük sokaknak, akik eljöttek a „Hargitára”. Akik hajdan gyermekként, fiatalokként táboroztak itt, most már saját gyermekeiket hozzák, küldik ide, hogy átéljék ők is az Úr kegyelmének kiáradását. És az Úr kegyelme kiárad: minden évben vannak megtérések, újabb élet-átadások, megújulások. Az idei nyáron is sok-sok gyermek és felnőtt részesült Isten áldásaiban.

Az ifjúsági hetet követően, augusztus 26-30. között a lelkipásztor-családok táboroztak. Sokunknak ez a néhány nap jelentette az idei „szabadságolást”. Délelőtként a gyerekeknek és a fiataloknak külön foglalkozás zajlott, míg a férfiak Andrew Birch lelkipásztor, az European Mission Fellowship vezetőjének segítségével Jézus példázatainak tanulmányozásában mélyedtek el. A nőtestvérek számára Vivienne Birch tartott tanítást a jeruzsálemi templom épületének és berendezésének újszövetségi üzeneteiről. Az esti istentiszteleteket is felszabadult légkör jellemezte, sok énekléssel és bizony-

ságtétellel. Az esték folyamán igehirdetéssel szolgált Budai Lajos, Szabó Sándor, Adrew Birch és Pap Benjámin. Emlékezetes marad az idén 10 éve a mennyei házába költözött Veress Ernő testvérrel való megemlékezés is. Elődeink, győztesen hazaérkezett előjáróink példája minket is hűségre ösztönöz. Jó volt az Úr jelenlétében, a mintegy negyven lelkipásztor-családdal lelki- és asztalközösségben eltölteni ezt a néhány napot. A táborozás költségeinek egy részét a '4H' Alapítvány fedezte. Minden üzenetért, áldásért, az utazásban is tapasztalt oltalomért az Úr legyen a dicsőség!

Kiss Lehel lp.

„Dicséreték” címmel új karénekeskönyv jelenik meg a közeljövőben, remélhetőleg az év utolsó hónapjaiban. A könyv B5-ös méretben készül, keménykötéssel, kerekített, varrott kötés-szállal, 40 gr. papíron, megközelítőleg 1100 oldalon. 450 éneket tartalmaz majd, négyszólamú letéttel, sok esetben kísérettel. Valódi áránál 30%-kal olcsóbban, példányonként 110 lejért kaphatják meg azok, akik a határidő lejárta előtt megrendelik.

Kérjük, hogy az énekkari tagok, gyülekezetek és magánszemélyek, akik igényelnek ebből a kiadványból, megrendelésüket és a könyv árát legkésőbb október 20-ig juttassák el a Szövetséghez! Banki átutalás esetén ne felejtjük el megjegyezni, hogy „Donatie Dicsere-tek”, valamint csoportos megrendelés esetén a helység, egyéni megrendelés esetén pedig a megrendelő nevét is feltüntetni! **Bankszámla:** Convenția Bisericii Creștine Baptiste Maghiare din România, Cod fiscal: 47 05 934. Cont BCR Suc. Oradea, IBAN: RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001 – LEI.

Szeretettel, Borzási István lp.

Őszi szellő felkapott néhány nyári emléket...

Ahogy minden évben, úgy idén nyáron is megrendezésre került néhány ifjúsági tábor. Az EMABISZ vezetősége két tábort szervezett: a Hargitán, „Örök öröm” címmel, és Gyergyóban a már szokásos Túrátábort. Ezen kívül több ifjúság is szervezett táborokat más helyszíneken. Hatalmas hála van a szívemben azért, mert idén is több lehetőség volt elvonulni egy-egy hétre. Félretenni a megszokott, rutinos életünket és az Úrra figyelni, egy olyan környezetben, ahol minden Róla szól. Megláthatjuk Őt mások életében, s egymás hitét látva erősödhetünk, bátorodhatunk. A sok önfeledt nevetés pedig elfeledteti a múlt fájdalmát és a holnap ködössége miatt az aggodást. Úgy gondolom, emiatt megéri táborokat szervezni és részt venni ezeken. A következő sorokban néhány fiatal hangosítja fel belső gondolatait, átélte tapasztalatait a tábori hetekről.

„Idén nyáron egy páran az ifinkból együtt táborozhatunk a krasznai és nagybányai ifjúsággal a sólyomkővári baptista táborban. Közöttünk szolgáltak Szabó Szilárd és Borzási István lekipásztörök. A tábor mottója „Útmutató/ő” volt.

Amikor megláttam a tábor címét, nagyon megörültem. Igazából ezt vártam a legjobban, hogy vajon hogyan lesz kibontva számunkra ez a téma. Már tábor előtt is ez foglalkoztatott, hogy milyen úton akar tovább vezetni Isten. Az egész nyaramat ez kísérte végig. Nagyon jó volt azt megtapasztalni, hogy Isten ebben a táborban is adott választ különböző kérdéseimre, és bölcsen tanácsolt.

Kedvenc pillanataim közé tartoznak a csoportbeszélések és az imaséta, ahol még jobban el tudtunk mélyülni az adott témában. Őszintén megnyíltunk egymásnak, imádkoztunk együtt és egymásért. A lelki felüdülés mellett adódott lehetőség arra, hogy a melegben testileg is felfrissüljünk. Egy csapattal kajakozni mentünk el. Ez mindannyiunknak egy különleges és izgalmas élményt nyújtott. Evezés közben a természetben is megláthattuk Isten nagyságát, és csodálhattuk Őt ezáltal is.

Már első este szólt hozzám Isten. A Golgota útjáról hallhattunk. Fil 2:5-11-ből volt felolvasva az ige. Nagyon fontos a Jézus haláláról megemlékezni, de emellett ugyanúgy az Ő dicsőségére is gondolni. Krisztus követése számunkra is dicsőséget jelent. Nekem újból kellett szembesülnöm azzal, hogy a szerénykedés nem egyenlő az alázattal. Krisztus útja a lemondás útja. Rá kellett jöjjek, hogy annyiszor kerestem inkább azt, hogy mi a jó nekem, görcsösen ragaszkodtam, ahhoz, amiről pedig le kellett mondjak teljesen. Volt, hogy saját időmről, vagy kényelememről lemondtam, de nem a megfelelő lelkület vezetett ebben, és így nyilván nehezemre esett.

Isten most újból elém állította Jézust, mint tökéletes példát, akinek sokkal többről kellett lemondania.

Konkrétan, hogy mi változott bennem a tábor óta: az, hogy próbálok minden napnak úgy nekifogni, hogy előtte tudatosítom magamban a céljaimat, mivel beszélünk erről is, hogy mennyire fontos, hogy milyen céljaink vannak. A rossz célok csak útvészttőbe vezetnek minket.”

Sipos Rhodé

„Számomra az egyik legkiemelkedőbb élmény a táborból a vasárnap reggel és az aznapi reggeli alkalom volt, amikor Isten nagyon konkrétan szólt hozzám, mind egy személyes beszélgetés által, mind pedig az alkalom alatt elhangzott énekek által. Amikor vasárnap reggel csendességet tartottam, folyamatosan egy olyan ének járt a fejemben, ami nagyon jól tükrözte a lelkiállapotomat. Amikor ezt az éneket elénekeltük az istentisztelet alatt két másik énekkel együtt, amik ugyanúgy nagyon aktuálisak voltak, Isten megmutatta, hogy mennyire kegyelmes és mennyire le tud hajolni hozzánk, bárhol is lennénk éppen. Isten nagyon sok üzenetet küldött a tábor alatt, akár a reggeli csendességben, akár énekek által, igehirdetéseken keresztül, máskor pedig különböző élmények által. Az egyik legkiemelkedőbb gondolat számomra így hangzott: akkor beszélj, ha kérdeznék, és élj úgy, hogy kérdezenek! Ez arra ösztönzött, és azóta is folyamatosan arra készítem, hogy legyek fény, mutassam be Őt a környezetemben, legyen ez egy természetes következménye a Vele való kapcsolatomnak.”

Gál Ruth

„Nem érkeztem különösebb elvárásokkal a táborba, viszont éreztem, hogy itt az ideje az elcsendesedésnek. Szerettem volna – a tábort megelőző hetekkel ellentétben – sokkal lassabb ritmust felvenni azért, hogy végre utolérhessen a lelkem. Nem azt vártam, hogy gondosan felépített előadások által összetett igazságokat értek meg, hanem azt, hogy Isten egyszerű dolgokon keresztül lepjen meg. Vágytam arra, hogy a hegyek és a völgyek beszéljenek nekem Alkotójukról. A Teremtő pedig figyelt arra, hogy mi zajlik bennem, és úgy közelített, ahogyan éppen szükségem volt rá. Csöndesen, szelíden beszélt a szívemre. Eszköze volt a néma éjszaka, egy ének, amelyet csak halkan dúdolt mellettem valaki, és egy-egy ige, ami pont időben érkezett. Négy szál virágot forgatva a kezemben tanított Isten arra, hogy valójában olyan kevés az, amire igazán szükségem van, nekem mégis olyan sok minden kell. Isten pedig ad, többet is, mint elegendő, és mégis gyakran elmarad a hálám. Rohanok, és a végletekig elfáradok, mert olyan magasra helyezem a lécezt az élet egyes területein, amilyen magasra Isten

sohasem akarta. Ha a lelkem nem az Élő Istenből táplálkozik, hanem mulandó dolgok a forrásaim, akkor a békém és az örömöm sem lehet maradandó."

Ilyés Eunika

„Számomra a legkiemelkedőbb élmény az Úrral való beszélgetéseim voltak a harmatáhítat keretében. Lehetőség volt a kora reggeli napfényben elcsendesedni. Ennyire közvetlen közelségben szinte még soha nem éreztem magam Istenhez. Sikerült olyan ígéretet, ígéreteket megértenem, amiket egy jó ideje már a szívemre helyeztem. Ezért mérhetetlen hála van bennem az Atyám felé! Ugyanakkor a tábori hét alatt lehetőségünk volt több előadást meghallgatni, amelyeknek üzenete nagyon aktuális volt számomra. Sikerült megértenem azt, hogyha az életemnek Krisztus az alapja, akkor nincs okom aggódni a következő lépések miatt, hiszen Ő a mérnök, Ő tudja pontosan, mit kell tenni! Nekem a dolgom a következő: engedjem, hogy Ő irányítsa az építkezésemet, és csak az általa biztosított erőforrásokat és eszközöket használjam az építkezéshez. Ennek eredményeként meg fog állni majd a házam. Az a vágyam, hogy az én életem házának Ő legyen az alapja, ami megáll, jöjjön bármi."

Domokos Anita

„Az elmúlt év nagy részében távol voltam az ifjúsági közösségtől, ezért számomra nagy öröm volt beszélgetni az emberekkel, s látni, hol tartanak. Igazi áldás volt hallani a történeteiket, és tanúja lenni Isten munkájának az életükben. Továbbá vágytam már egy kis nyugalomra, csendre, s arra, hogy távol legyek a hétköznapiaktól, a természet karjaiba rejtőzve.

Vágytam az intimitásra és szeretetre annak a példája, ahogyan Isten vágyik a velem való kapcsolatra. Hihetetlen volt ez számomra, ugyanakkor figyelmeztetés is. Minden gondolatomnak és tettemnek súlya van. Életemnek Isten iránti szeretetemet és tiszteletemet kell tükröznie, Őt helyezve mindenek fölé. „Szépségedet a király kívánja, mert ő a te urad, borulj le előtte!” (Zsoltárok 15:12) A közösségben töltött idő megerősítette a hitemet,

és emlékeztetett a közösség fontosságára a lelki növekedésünkben. Emellett emlékeztetett az idő értékére, és bátorított arra, hogy jobban kihasználjam azt saját magam és mások épülésére."

Kulcsár Zsolt

Kérdezd a pásztort

Miért fontos a hangos ima?

Kiindulópontként leszögezhetjük, hogy egy igazán hívő ember életében nagyon fontos helyet foglal el az ima. Csak az üdvözülni, aki az Úr nevét segítségül hívja – ezt pedig nem lehet imádság nélkül megtenni (Róm 10,13). De vajon fontos-e, hogy ezt hangosan tegyék? Igen, mind a belső kamrában, mind pedig a gyülekezetben! Miért?

Mert Dávid maga így járt el, és másokat is erre tanított. Ő így imádkozott: „Figyelj beszédemre..., figyelj hangos kiáltásomra... Hallgasd meg szavamat reggel, Uram” (Zsolt 5:2-4). „Dicsekedik lelkem az Úrban, hallják ezt a szegények és örülnek!” (Zsolt 34:3). „Dicsérem az Urat teljes szívemből: az igazak környezetében és a gyülekezetben.” (Zsolt 111:1). „És szóla Dávid az egész gyülekezethez: Kérlek, áldjátok az Urat, a ti Isteneteket.” (1Kronika 29:20). Tehát a zsoltáros úgy imádkozott, hogy azt mások is hallották, és a vele egybegyűlt népet is erre kérte.

Mert a próféták is így tanították imádkozni az izraelitákat: „Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal... ezt mondjátok neki...” (Hós 14:3). A kisprófeta szájbarágó módon tanította imádkozni a zsidókat, amely beszédet nekik aztán mondaniuk kellett, nem csupán elszuttogniuk.

Azért kell hangosan imádkoznunk, mert Jézus szerint az imát „mondani” kell. Ő nem azt mondta, hogy „amikor imádkoztok, ezt gondoljátok” (bár az mindenképp beletartozik), hanem azt, hogy „mikor imádkoztok, ezt mondjátok” (Lk 11:2). Tehát hangot kell adnunk szívünk vágyának és azt szavakba kell öntenünk, mert az ima nem csupán gondolat, hanem beszéd is.

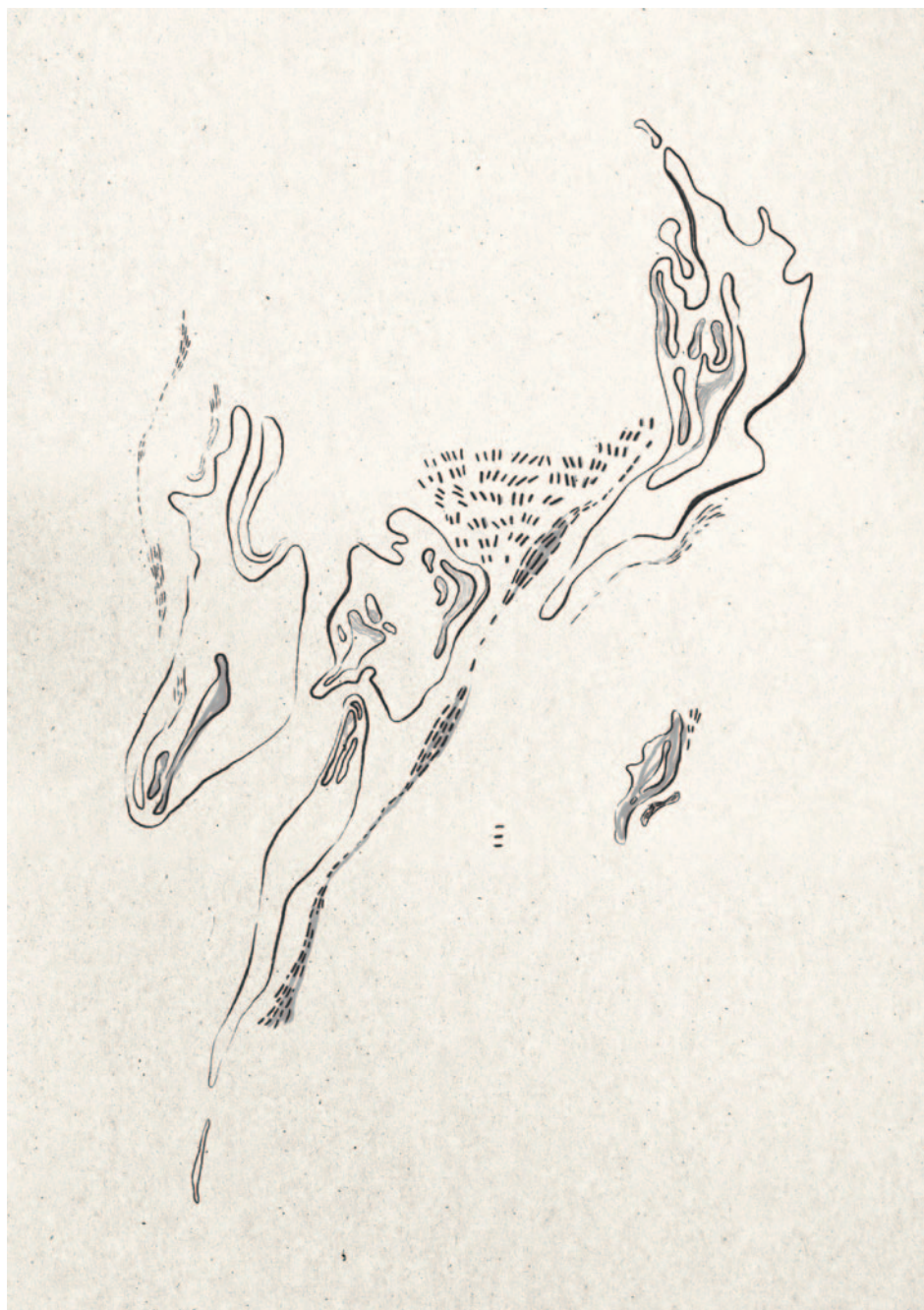
Azért kell hangosan imádkoznunk, mert az apostolok és az első gyülekezet is így tett: „Egy szívvel-lélekkel felemelék szavukat az Istenhez és mondának...” (ApCsel 4:24). Később pedig ezt olvassuk: „Éjfél tájban pedig Pál és Szilász imádkozott... a foglyok pedig hallgatták őket.” (ApCsel 16:25). Ahhoz, hogy az ő imájuk egy másik cellában is

hallható legyen, elég hangosan kellett imádkozniuk, hiszen őket startból a belső verembe vetették.

Azért kell hangosan imádkoznunk, mert bár Isten ismeri a gondolatokat és szívünk érzéseit, amikor mi imáról beszélünk, mégsem a lelkünk sóhaját értjük alatta, hanem konkrét szavakba öntött mondatokat és hangos beszédet.

dr. Borzási Pál

Művész sarok

Király Kata: Absztrakció, túratábor

Olvass!ak

C. S. Lewis: A nagy válás

Egy barát bátorítására olvastam el C. S. Lewis A nagy válás c. könyvét. Érint olyan kérdéseket, amik engem és szerintem még nagyon sokunkat foglalkoztatnak. Rámutat arra a próbálkozásunkra, ahogy a poklot próbáljuk összeegyeztetni a mennyel, ragaszkodva jogainkhoz, igazunkhoz, teljesítményeinkhez. Ennek mégis kétségtelesen egy nagy válás a vége, hiszen a kettő összeférhetetlen. Egy allegóriaszerű történetben írja le egy csapat turista útját a pokolból a mennybe, és az ott történő beszélgetéseiket. Megdöbbentő látni az emberek makacsságát

és motivációját, amik meglepő döntésekre készítik őket, és magamra ismerni sok itt leírt szituációban. Egyértelműbben láttam itt, hogy a büszkeség, az önzés, a félelem mennyire eltávolítanak minket attól, hogy felismerjük, kegyelemre van szükségünk. A szereplők egymás után döntenek úgy, hogy inkább visszatérnek a pokolba, mert nem találják a helyüket a mennyben. Ragaszkodnak szerepükhöz és ahhoz, hogy ők adjanak valamit, hogy mások lássák, hogy kik is ők és miket értek el, ebben nagyon maguk körül forogva. A pokolban pedig az emberek egyre messzebb költöznek, távolabb és távolabb egymástól. Itt is és a mennyben is azzal vannak elfoglalva, hogy mit bizonyítsanak másoknak, nem látva, hogy nekik mire lenne szükségük, és nem értve azok szabadságát, akik a mennyben vannak. Itt jön be az a rész, ami az embernek érthetetlen. Az Isten országa és annak működése. Egyik utas például értetlenül áll egy gyilkossal szemben, képtelen felfogni, hogy mit keres ő fent. Szidja és magát egyértelműen jobbnak gondolja, nem értve, hogy nem az a lényeg, hogy ki mennyire jó, nem attól függ, ki hova kerül. Más számon kéri a mennyben levőket, hogy miért nem tesznek többet a pokol lakosaiért, pedig ők otthagyták Isten közelségét, lejöttek a hegyről, amiről a cselekmény során

egyértelművé válik, hogy számukra ott jó lenni. Ez teljesen ellentéte annak, ami lent folyik, ahol egyre távolodnak egymástól. Az utasok többsége képtelen felfogni a menny értékét, próbálják azt vagy lehozni az ő szintjükre vagy

leuralni, sokszor pedig félelmetes számukra ez a közelség. Próbálják összeházasítani a két országot, de nem veszik észre, hogy ezek még csak össze sem hasonlíthatók, hiszen a pokol egy porszem a mennyhez képest, és nagyon érdekesen van illusztrálva ennek a súlykülönbsége. Rá kell tehát jönni, hogy nem lehet mindkettőt választani, mert „Ha ragaszkodunk ahhoz, hogy megtartsuk a poklot (vagy a földet), nem fogjuk meglátni a mennyet; ha elfogadjuk a mennyet, nem tarthatjuk meg a pokol legkisebb és legmeghittebb emléktárgyait sem.”

Pusztán Dániel

Ezek vagyunk mi!

Bemutakozik a Zifi, avagy a zilahi ifjúság

A Zilahi Baptista Gyülekezet ifjúsága egy körülbelül 35 fiatalból álló közösség, korosztályunk körülbelül 14 évtől 25 éves korig terjed. Abban az áldásban lehet részünk, hogy az ifjúságunk tagjait nem csak a gyülekezet fiataljai, hanem a városból és Zilah környékéről származó fiatalok is képezik.

Ifiálmainkat péntek esténként tartjuk, ahol lehetőség van Isten dicsőítésére, a közösség építésére közös játékok által, és végül, de nem utolsó sorban, a lelki megerősítésre az igei üzenetek által, amelyeket a gyülekezet lelkipásztora ad át számunkra. Az ifiálmak végén nem ürül ki még a terem, ilyenkor vesszük elő kedvenc társas játékaikat, és különböző nassolnivalók mellett élvezzük egymás társaságát.

Az ifjúság igyekszik különböző szolgálatokban

is kivenni a részét, így egy-egy vasárnap, általában ünnepek alkalmával, az imaórát az ifi vezeti, dicsőítés és imabuzdítások, biztonyságtévések által. Az ifjúsági tagok közül többen szolgálnak a fúvózenekarban, az énekarban, gyermekmunkában, illetve a vetítésben és az istentiszteleti alkalmak közvetítésében is.

A Zilahifi egyik kedvenc tevékenysége a túrázás, számos hegycsúcsot hódítottunk már meg, és reméljük, hogy a jövőben ez a lista még bővülni fog. A sport terén most kezd az ifi igazán kibontakozni, hetenként összegyűlünk rögzíteni, illetve vannak, akik focizni is járnak. Ami talán már a névjegyünké vált sok-sok éve, az nem más, mint a kedvenc helyünk, Gyergyó. Minden évben szervezünk ott ifjúsági tábor, és Isten kegyelméből az érdeklődés a tábor irányába egyre csak nő. Az ifitagok nagy részét Isten ott szólította meg, és ott kezdődtek olyan barátságok, amelyek ma is tartanak. Úgy lehet ott megtapasztalni Isten jelenlétét és közelségét, ahogy sehol máshol nem tapasztaltuk még.

Nagyon örülünk, hogy a 2024-es országos ifjúsági konferencia idén is Zilahon kerül megszervezésre. Az ifi lelkesen és odaadóan készül rá, mind fizikailag, mind lelkileg.

Fiatalokkal Gyergyóban

2024. augusztus 1-10. között ismét megszervezésre került az ezúttal is sok áldást tartogató gyergyói ifjúsági tábor azon 60 fiatal számára, aki fent a hegyen töltötte el ezt a 10 napot. Legtöbben Zilahról és környékéről érkeztek, de szép számban csatlakoztak Kanadából és Amerikából is hozzánk. A hét témája „Krisztus serege” volt, mely „katonai identitásunkat” boncolgatta a Biblia fényében, illetve a közösség és az egység jelentőségét, fontosságát, a harccal szemben. A témát Sipos Márk és Nagy Ferencz lekipásztorok bontották ki a délelőtti alkalmakon, az ezt követő csoportbeszélgetéseken pedig elmélyíthettük, amit hallottunk, és felmerülő véleményeinket, kérdéseinket megoszthattuk, megbeszélhettük egymással. Amit mindannyian megérthettünk a héten az az, hogy a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem a sötétség és gonoszság lelkei ellen (Ef 6:12). Hallottunk arról is, hogy hogyan fegyverez fel minket Isten a lelki harcra, hogyan viselkedhet a Krisztus katonája különböző élethelyzetekben, milyen feladatai vannak és miért jó seregben harcolni. A tanítás mellett színes programokon vehettünk részt: vetélkedőkön, kézműves foglalkozásokon, illetve volt egy túranap is, amikor a Csofronka – Nagybagmász – Egyesítő turistaútvonalat jártuk végig. Öröm volt meg tapasztalni Isten túlsorduló áldásait, azt, ahogyan egy sereggé kovácsolt minket, s ahogyan elvégzi munkáját a fiatalok szívében, felejthetetlen élményekkel gazdagítva bennünket.

Gyergyói Tinitábor – 2024

2024. július 22-31. között újból megrendezésre került a gyergyói „Ígéretes tinitábor”. 71 12-16 év közötti tinédzser vett részt 17 különböző helyről; természetesen a zilahiak voltak többségben. Személyzettel együtt száznál is több személy tartózkodott fent a gyergyói Kovács Péter tetőn található táborhelyen. A tíz nap alatt voltak bőven vetélkedők, sporttevékenységek, bajnokságok, dicsőítések, zsetonvásár, tanítások a Bibliából, túrázás a Nagybagmászra, buszos kirándulás a gyimesi bobbályára. Esténként pedig alkalmak: kvízzjáték, tanítók által előadott jelenet, tinijelenet, filmest pop-cornnal, dicsőítőest, tábortűz.

Sokszorosan megtapasztaltuk Isten kiáradó kegyelmét, ahogy a kamaszok életében munkálkodott. Két lekipásztor és két teológus tanított az ígéretekről. Délelőtt olyan bibliai történetekkel foglalkoztunk, amelyek Istennek tett és beváltott ígéretekről szóltak, esténként pedig olyan példákra csodálkoztunk rá, ahol ígértek, de nem váltották be, és arról, hogy mi lett ennek a következménye. Legutolsó este arról hallhattunk tanítást, hogy mit ígér nekünk Isten.

A légkör példaértékű volt, mindenki hűségesen, szeretettel és békességben, jókedvvel végezte dolgát. Szeretnénk köszönetet mondani bőkezű támogatóinknak is: a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezetnek, kiemelve néhány különösen készséges tagot, zilahi magánszemélyeknek, a Szilágy Társaság Kulturális Egyesületnek, az RMDSZ-nek, a Bethlen Gábor Alapítványnak, valamint a Szilágy-megye-i Brantner cégnek.

PÉLDA-KÉPEK (IX.)

Beszélő edények

A habán fazekasok munkái méltán voltak népszerűek a maguk korában. A reneszánsz és népi motívumok ötvözeteként sarjadó indás virágok, a jellegzetes színek, a kínai porcelánokéval vetélkedő minőségű edények és különféle használati- és dísz tárgyak messze földön elismerést szereztek a közösségnek. Habán termékeket birtokolni elsősorban a fejedelmi udvarok, nemesi családok, tehetős emberek kiváltsága volt. A habán iparosok termékeit használni egyet jelentett a fényűzéssel – éppen ezért a mesterek sokkal szerényebb megjelenésű tárgyakat állítottak elő közösségük számára. Az anabaptisták biblikus egyszerűsége törekvő életét előírások („Ordnung”) szabályozták, mely szabályok betartásával – krónikaik tanúskodnak róla – lelki biztonságban és szabad lelkülettel bontakoztatták ki az Úrtól kapott táalentumaikat.

A habánok edényein látható feliratok sohasem a készítő névét jelzik, hanem a megrendelő(k)ét. Eszükbe sem jutott volna a saját nevüket az edényeken megörökíteni, hiszen a végtermék általában csapatmunka eredménye volt. A különböző munkafázisokat különböző mesterek végezték el ugyanazon termék esetében: egyik megformálta az edényt, a másik rárajzolta a mintázat egyik részét, a másik folytatta, és megrajzolta a mintázat fennmaradt részét; másvalaki gondoskodott a színezésről, a mázról, másvalaki az égetésről – úgyhogy egyugyanazon edényen több ember kéznyoma fedezhető fel. Egyikük sem mondhatta: „Látjátok, micsoda gyönyörűséget készítettem? Látjátok, milyen jó szakember vagyok én?” Nem volt helye, nem volt alapja az elbizakodásnak.

A valódi reformáció lényegét a krisztusi alázat útján való járás jelenti: a lehető legjobb tudásunk szerint, szeretet által végezni a ránk mért feladatot; előítélet és utólagos fanyalgás nélkül, őszintén értékelni embertársaink munkáját, és Istennek adni minden dicsőséget. Hajlamosak vagyunk az átélt sikereket, az elért eredményeket valamilyen szinten a magunk érdemének betudni. Lehet ezekről a „megvalósításokról” listát vezetni, statisztikát készíteni, de a valóság az, hogy semmi sem a mi érdemünk. Az az egyszerű tény is, hogy kenyér van az asztalon, elsősorban Isten kegyelme, aztán sok-sok ember fáradságos munkájának az eredménye (a földművelésen, aratáson, őrlésen, sütésen, csomagoláson, szállításon, árusításon át – míg végre beleharapunk), nem a mi érdemünk. Nagyszerű, ha bizonyágtételünk nyomán új élet indul el, és nagy-

szerű együtt imádkozni egy megtérővel vagy beme-
rítéssel. Ám nem vehetjük a bátorságot „az én ké-
vém”-ként emlegetni őt, hiszen csak az Úr tudja, há-
nyan és mióta imádkoztak érte; hányszor szólította
már meg a szerető Isten különböző eszközein keresz-
tül! Csak az Úr tudja, milyen hatások érték, míg ide el-
érkezett! „Én annak az aratására küldtelek titeket,
amit nem ti munkáltatok, mások munkálták; és ti a
mások munkájába állottatok.” (Jn 4:38)

A valódi reformáció titka a magunk kicsiségének és
jelentéktelenségének tudatosításában, ugyanakkor az
Úr mindenek uraló hatalmára és bölcsességére való
folyamatos rácsodálkozásban van. Csak ennek az ámu-
latnak a lelkületével lehet örülni az örülőkkel és sírni a
sírókkal. Anabaptista hitelűeink e mélyreható, min-
denféle kivagyisággal és göggel szembeforduló refor-
máció folytonosságában éltek. Monogram, szignó, bár-
miféle – a készítőre utaló – jelzés nélküli edényeik a
múzeumi tárlókból, könyvek lapjairól kérdőn néznek
ránk...

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605